

**АКТУАЛІЗАЦІЯ ВІДОМОСТЕЙ У ХУДОЖНЬОМУ
 РОЗДУМІ (НА МАТЕРІАЛІ СІМЕЙНОЇ САГИ
 М. МАТІОС «МАЙЖЕ НІКОЛИ НЕ НАВПАКИ»)**

Наталія РУСНАК,

Чернівецький національний університет
 імені Юрія Федьковича, Чернівці (Україна)
 n.gusnak23@rambler.ru

Юлія РУСНАК,

ВДНЗ України «Буковинський державний
 медичний університет», Чернівці (Україна)
 julijarusnak@rambler.ru

**ACTUALIZATION OF INFORMATION IN ARTISTIC
 INTELLECTION (ON THE MATERIAL OF THE
 M. MATIOS FAMILY SAGA "HARDLY EVER OR OTHERWISE ")**

Natalia RUSNAK,

Chernivtsi National University
 named after Yuriy Fedkovich, Chernivtsi (Ukraine)

Yulia RUSNAK,

Higher State Educational Establishment of Ukraine
 «Bukovinian State Medical University», Chernivtsi (Ukraine)
 Researcher ID : S-8544-2016; ORCID 0000-0001-9941-4411

Руснак Н., Руснак Ю. Актуалізація свідень в художественном розмисленні (на матеріалі сімейної саги М. Матиос «Почти никогда не наоборот»). Цель статьи – проаналізувати засоби актуалізації свідень в художественном розмисленні для осознання філософсько-лінгвістическої природи цього функціонально-семантичного типу речі. В качестве основних использованы **общенаучные методы** анализа и синтеза, лінгвістическіе – описательный для наблюдения над фактичским матеріалом, структурный для инвентаризации и систематизации языковых явлений. **Новизна статьи** заключается в том, что впервые в украинском языкознании представлена логико-лінгвістическая структура размышления.

Выводы. Предварительную информацию вербализируют конструкции с опорой на лексемы *знать, помнить, забыть*, оформленные как вопросительные, так и утвердительные высказывания. Особенность стиля М. Матиос – размышления, насыщенные лексемами со значением интеллектуальной деятельности. Неоднократно используя в контекстах, эти глаголы выступают текстообразующими факторами.

Ключевые слова: тип речі, художественное размышление, сага, актуалізація свідень, авторская речь, персонажная речь, металоги́я, автологи́я, метафора, імпліцитна інформація, риторический вопрос.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими завданнями. Художній текст, як і усний, знаходить вираження у трьох основних функціонально-семантичних типах мовлення – розповіді, описі й роздумі. Під впливом когнітивної лінгвістики роздум розглядають як концептуальне осмислення дійсності, зумовлене свідомістю автора, його художніми, естетичними, етнічними, науковими, оцінно-прагматичними поглядами та уподобаннями, тобто як своєрідний «потік свідомості» автора, і як спосіб впливу на свідомість, інтелект, погляди і поведінку читача.

Роздум – це міркування автора про причини якостей, ознак, подій. У текстах чисті роздуми трапляються рідко, зазвичай описи включені в розповідь або пов'язані з роздумами, розповідь доповнює роздум тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання проблеми. Знайомство з типами мовлення починається з середньої школи, мовні особливості опису, роздуму і розповіді висвітлено в працях зі стилістики (П. Дудик, А. Кожин, Л. Кравець, О. Пономарів та ін.). **Новизна статті** полягає у тому, що вперше в українському мовознавстві репрезентована логико-лінгвістична структура роздуму. Зв'язок роздуму з мисленневою діяльністю людини дає підстави розглядати його як когнітивну матрицю. Тож, виокремлюємо структурні складники роздуму, або процедури: *актуалі-*

зація відомостей, детермінізм, аналогія, аксіоматичність, узагальнення, ідеалізація, імовірність, потреба.

Мета статті – проаналізувати засоби актуалізації відомостей у художньому роздумі, що посприяє усвідомленню філософсько-лінгвістичної природи цього функціонально-семантичного типу мовлення.

Дослідження проведено на матеріалі трилогії М. Матиос «Майже ніколи не навпаки», за який автор отримала Гран-прі і першу премію конкурсу «Коронація слова» – 2007. За жанровою характеристикою художній текст «Майже ніколи не навпаки» – сімейна сага в новелах. Художній текст піднімає вічні філософські теми та мотиви – братовбивство, заборонену, трагічну любов, богодуху вірність, гріх та спокуту, любов і ненависть. На жанрову характеристику художнього тексту М. Матиос «Майже ніколи не навпаки» вплинула сімейно-побутова епопея роду Форсайтів, типових представників англійського середнього класу) – трилогія «Сага про Форсайтів» Джона Голсуорсі, яка у 1932 р. була відзначена Нобелівською премією. Наразі ж сагою називають літературні твори про життєві історії, що мають щось спільне з давньоскандинавськими сагами: зазвичай це деяка епічність стилю або змісту та розповідь про сімейні стосунки декількох поколінь.

Методи дослідження. Методологічну основу наукової розвідки становлять твердження про мову як спосіб

відтворення дійсності, мову як системне явище, про нерозривну єдність мови і мислення, взаємозв'язок абстрактного і конкретного, суб'єктивного й об'єктивного в мові, співвідношення форми і змісту мовних одиниць. Як основні використано загальнонаукові методи аналізу та синтезу, лінгвістичні – описовий для спостереження над фактичним матеріалом та структурний для інвентаризації та систематизації мовних явищ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Закономірно, що інтелектуальна діяльність повинна опиратися на відомості, які зберігаються в пам'яті людини. Маркерами базової інформації виступають лексеми *знати, пам'ятати, забути* у конструкціях питального та стверджувального характеру.

Лексема *забути* «переставати пам'ятати, зберігати що-небудь в пам'яті»¹ з прямооб'єктивним додатком у питальній конструкції актуалізує інформацію, відому персонажам-співрозмовникам; напр.: *Ти вже забула своє сирітство, що така недобра до Доцьки?*².

Текстову тканину становить синтез авторського та персонажного мовлення. Розмовний характер персонажного мовлення зумовлює в ініціалній конструкції питальне слово *що?* Відтворює актуалізовану інформацію дієслово *забути* і підрядна з'ясувальна конструкція, пор.: *Отак було. Що, забув, як наш Андрій у гарбузинні ридився?*³

Дієслово *пам'ятати* «зберігати в пам'яті, не забувати»⁴ сигналізує про актуалізацію інформації, відтворену одиницею, яка вступає в синтагматичні відношення з цим дієсловом, напр.: *Пам'ятаєш, я колись також падав у приманку? Іди в село. Але не пужай людей і маму, – в'яло попросив Павло*⁵.

В авторському і в персонажному мовленні активно функціонує дієслово *знати* «мати які-небудь дані, відомості»⁶:

*Відмольфарити хочу, поки того ніхто ще не знає. Бо сохне Дмитрик за тобою, а ти вмираєш за ним*⁷.

*Йой, Доцько-Доцько! Якби ти знала, чого не знаєш....*⁸

Автор використовує дієслово *знати* з етичних міркувань, тож, воно сприяє відтворенню імпліцитної інформації, пор.:

А того, що Йванові не треба, щоби вона знала, вона й не знає. Ну, що не знала ні до Йвана, ні при ньо-

му, – це точно.

*А нащо їй знати, як Іван сам не знає? Хіба чоловік не може жити без цього?*⁹.

Постпозитивна конструкція з опорою на слово *знати* підкреслює достовірну інформацію попередньої синтаксичної конструкції, конструкція з дієсловом *знати* може бути оформлена як риторичне питання *Що жінка його насправді невинна дотепер, по всіх роках шлюбу, – хто то знати має?*¹⁰, так і стверджувальне *Та не той то був чоловік, щоби сам розпроцався з цим світом і з вашими дітьми, Василю. Не той... Я знаю*¹¹.

Термін *художнє мовлення* містить вказівку на використання художніх засобів. Для *художньої літератури* властива *металогія* (від грец. *meta* через, після, за і *logos* слово, мовлення) – образне мовлення, у якому слова і вирази використані в переносному значенні¹². Для наближення до читача, для імітації розмовного мовлення автори у художніх текстах активно послуговуються автологічними конструкціями. *Автологія* – термін риторики, «мовлення, побудоване без вживання в ньому слів і виразів у переносному значенні (тропів). Усі мовні одиниці автологічних текстів використовуються у прямих, безпосередньо семантичних реалізаціях»¹³.

Експресивність художнього мовлення зумовлює синонімічну метафоричну конструкцію, пор.: *Але те, що Павло й не дихав би без Доці – це свекруха знала точно. Не так знала, як чула серцем*¹⁴.

Дієслово *знати* із запереченням у односкладному непоширеному реченні виражає сумнів, гіпотетичність – одну з ознак інтелектуальної діяльності, напр.: *Можливо, коли ви були підданими цесаря, закон не вимагав покари за образу того, хто служить державі. Не знаю. Забув, точніше сказати*¹⁵. *А чи давали що нотареві, не знаю...*¹⁶.

*Іван думав, що він п'яний після корчми, а тепер уже й сам не знає, який він... п'яний чи одурений, чи людьми поза очі обсміяний*¹⁷.

Дієслово *знати*, неодноразово використовуючись у контексті, виступає текстотвірним чинником, пор.:

Петруня стояла посеред хати снопом – ні жива ні мертва, лиш нагла думка біла в скроні: «Звідки вона знає, що я за ним умираю?!»

– Знаю. Серце моє очі має, то й видить усе, – ніби прочитала її думку й відповіла Маринька, обкурюючи Петруню якимсь запашиим зіллям. – Серце, коли любить, усе знає й чує без чужого розказу. Дмитрик – він

¹ Slovnyk ukrayins'koyi movy [Dictionary of the Ukrainian language], K.: Prosvita, 2012, P. 295.

² Matios M. Mayzhe nikoly ne navpaky: simeyna saga v novelah [Hardly ever or otherwise: a family saga in short stories], L'viv: LA «Piramida», 2008, P. 10.

³ Ibidem, P. 10.

⁴ Slovnyk ukrayins'koyi movy..., op. cit., P. 714

⁵ Matios M. Mayzhe nikoly ne navpaky: simeyna saga v novelax [Hardly ever or otherwise: a family saga in short stories], L'viv: LA «Piramida», 2008, P. 49.

⁶ Slovnyk ukrayins'koyi movy [Dictionary of the Ukrainian language], K.: Prosvita, 2012, P. 380

⁷ Matios M. Mayzhe nikoly ne navpaky..., op. cit., P. 107.

⁸ Ibid., P. 22.

⁹ Ibid., P.110.

¹⁰ Ibid., P.111.

¹¹ Ibid., P. 52.

¹² Kul'tura russkoy rechi: encyklopedicheskiy slovar'-spravochnik [Culture of Russian speech: encyclopedic dictionary-reference], M.: Flinta: Nauka, 2003, P. 323.

¹³ Ibid., P. 18.

¹⁴ Matios M. Mayzhe nikoly ne navpaky..., op. cit., P. 11.

¹⁵ Ibid., P. 63.

¹⁶ Ibid., P. 72.

¹⁷ Ibid., P. 110.

як моя рідна дитина. Він Кирилович мизинчик. **І я про них усіх усе знаю, але нікому з них не можу допомогти. Серце заважає... Я можу допомогти тобі, – Маринька почала виймати з кишені недогорілі свічки, мотуззя, загорнутий у хустинку мак і сірники**¹⁸.

В діалозі мовці використовують дієслово *знати* для недовомленості, щоб спонукати співрозмовника до активізації розумової діяльності, пор.:

Андрій зупинився, навіщось узявся рукою за стовбур явора, погладив його, а далі сказав Оксентієві, довго перед тим дивлячись йому в очі:

– *Тата скоро не знайдемо. – Як?!*

– *Знаю.*

– *Звідки можеш знати? Нащо прорікаєш дурне?*

– *А нащо дурне питаєш? Знаю та й усе. А ти думай, чи не забагато Павлові добра відказав тато?*¹⁹.

У діалозі дієслово *знати* формує репліку у формі питання народно-розмовного характеру про причину інформації, напр.:

– *Ти звідки знаєш?*

– *Бачив! Німий – не хотівшиє – застрілив. Чистив увечері коло ватри в колибі рушницю, а його корчі зловили. І він стрілив. А тато сидів коло стіни. Лаштував вечерю...*²⁰.

Зв'язність тексту забезпечують спільнокореневі слова, пор.:

*А якогось-то разу відкрилося Мариньці найголовніше: вона знала, що чекає будь-яку людину з їхнього села на день наперед. Але ці знання якимсь дивним чином не стосувалися Кирила і його родини. І відтоді їй стало добре. Вона не мучилась знанням поганого про того, хто мало не спровадив її на той світ. Хай тішиться чоловік, якщо Бог дав йому віху. Кирило заслужив утіхи. І діти його заслужили*²¹.

Дієслово *пояснювати* «розповідаючи про щось або осмислюючи щось для себе, робити його ясным, зрозумілим» вступає в синонімічні відношення з конструкцією *нібито...того не знала*, підкреслюючи важливість поданої інформації, напр.:

– *Як перший раз починаєш землю після зими, треба благословити, – навіщось пояснював Павло, нібито Доця того не знала. – А ми перший раз ідемо на своє поле на Луги*²².

Функцію антиципації, різновиду анафоричного відношення, коли елемент передуює слову, що замінюється, здатне виконувати дієслово *знати*, уводячи важливу інформацію, пор.:

Поглядала на Теофілу мовчки. Знала: чоловік – не гівняк, щоби не зміяк. І Кейвановій попустить. Лише не

*зразу. Бо діти не винні. І Теофіла не винна. Клясти треба війну і Цісаря*²³.

*Проте Кирило знав точно: Німого не треба сердити чи лякати*²⁴.

Важливість відомостей для конкретного персонажа акцентує вислів *ніхто не знав, що...*, пор.: *Проте ніхто не знав, що Кирило віддав би маєток, аби лише дізнатися ім'я нелюда, який упокоїв його невинну дитину*²⁵.

Інформацію, відому всім персонажам, відтворює автологічна конструкція *усі знають* або металогічна (фразеологізм) *усенький білий світ знає*, напр.:

*Усі вже знають. То й не припрошують Петруню до танцю навіть на весіллях. Аби не наразитися на Варварчуковий гнів*²⁶.

*Ти не годен утихомирити її буйну кров, аби не паскудила фамілію? Хоч би то робила тасмно, а то ж усенький білий світ знає!*²⁷.

Дієслово *знати* актуалізує інформацію, репрезентовану висловленнями, пов'язаними підрядними (з'ясувальними та причинними відношеннями), причому з'ясувальні відношення реалізує підрядна конструкція, причинові – безсполучникова, пор.:

Та вона вже не боялася.

Ні вогню, ні Дмитрика.

Знала, що скоро понесе.

*Риба жіноці в сні – дитинки*²⁸.

Металогія художнього мовлення пояснює функціонування сталих виразів народно-розмовного мовлення, пор.:

*Казав тобі не пхати носа там, де не знаєш! У Німого нюх на звірину ліпший, як у пса, тобі кажу*²⁹.

– *Не знати, якої чуми ви тут собі нічкуєте, Василінко, як коло вашої хати вже крутиться вогонь?! Не будьте такі безпечні*³⁰.

*Ще коли б у неї такі невістки були, як сини її солодкі! А то ж не невістки – а холера знає, що за насіння!*³¹.

Недостовірність інформації, навіть її ірреальність, відтворюють конструкції *я не знаю, як...*, *я хочу знати, як...* Напр.:

*Я не знаю, як мертвий може переписати заповіт. Але, пане вїт, тут є його хрестик*³².

*І я хочу знати, як таке може бути! – Павло перейшов на крик*³³.

Розпач героя, його вагання відтворює вираз *Я не знаю, що тепер робити*, напр.:

Він важко зітхає:

– *Як таке може бути?! Я не знаю, що тепер робити*³⁴.

¹⁸ Ibid., P. 107.

¹⁹ Ibid., P. 49.

²⁰ Ibid., P. 49.

²¹ Ibid., P. 138.

²² Ibid., P. 39.

²³ Ibid., P. 159.

²⁴ Ibid., P. 46.

²⁵ Ibid., P. 14.

²⁶ Ibid., P. 67.

²⁷ Ibid., P. 30.

²⁸ Ibid., P. 32.

²⁹ Ibid., P. 45.

³⁰ Ibid., P. 34.

³¹ Ibid., P. 41.

³² Ibid., P. 55.

³³ Ibid., P. 61.

³⁴ Ibid., P. 102.

Мисленневу діяльність реалізує дієслово *думати* «розмірковувати над чим-небудь»³⁵, спільнокореневі *надумати, думка*, пор.:

*А Кирило щось собі надумав, Божечку, поможи всім людським дітям і нашим...*³⁶.

Кирило мовчав – бо думав.

Сини мовчали – бо не знали, що думав батько.

*– Помолимося за Дмитрика... – нарешті заговорив*³⁷.

*А колінкуюча жінка все одно думає, що не є найбільшою грішницею на світі*³⁸.

Нав'язливу ідею відтворює метафоричний вираз *одна-одніська думка не покидала ні на мить*, пор.:

*Та поміж цим одна-одніська думка не покидала ні на мить: вона має вмерти чиста, позаяк смерть її буде моторошна*³⁹.

Критичне осмислення дійсності, почуття жалю персонажа реалізує вираз *не думав, що так станеться*, напр.:

*– Ніколи не думав, жінко, що так скоро таке ся стане... Тепер мусимо сушити голову, як тій усій господарці раду дати. П'ять фальчів поля – це п'ять фальчів*⁴⁰

Спільнокореневі *думати, думання* виконують текстотвірну функцію, виступаючи засобом зв'язності:

Доця підвелася й витерла очі.

– То ви, Грицьку? Що ви тут робите? – запитала найближчого свого сусіда Кейвана.

Він восени падав із жидівського млина й тепер слабував на голову. Тому ходив, завитий жіночою вовняною хусткою, поверх якої носив капелюх із розігнутими крисами.

– Думаю.

Доця дивилася на сусіда й тиснула плечима.

*– Вам тут нема ще що думати. Лишіть це думання на потому*⁴¹.

Інтелектуальну (раціональну) характеристику людини стверджує вираз:

*Людині водно є що думати*⁴².

Роздуми персонажа дають змогу читачеві відтворити характер людини:

А за що? Слова кривого чи вперек Доця ніколи не подумала, не те що не сказала ні на Єлену, ні на Настуню. Бути в невістках – це не малину на лік перетирати...

*Павло перебив Доцине думання зітханням*⁴³:

Для експресивного відтворення ідеї про долю людини у авторському мовленні використано метафору, пор.:

*Дмитрикові судьба сто років відводити не думала, та, мабуть, і не хотіла. Зате муки йому приписала Христові. Подеколи ті, хто приходив коло Дмитрика посидіти, поговорити та тяжко позітхати наодинці, самі просили в Бога для нього смерті, як би просили здоров'я чи щастя*⁴⁴.

У авторському мовленні активно функціонує віддієслівний іменник *думання*, іноді з художнім означенням:

*Та й робота відвертає від думання про Івана. Ондечки скільки худоби рикає в стайні та на оборі. Скільки живого добра бігає перед очима. Встигай лише доглядати*⁴⁵.

*Треба було! А то ж піддався Гаврило своєму дурному думанню та жалісливим очам доньки-відданиці, та й накликав людей не стільки, скільки хотів*⁴⁶.

Дієслово *думати* в авторському мовленні має синтагматичні зв'язки з низкою прямооб'єктних додатків, відтворюючи об'єкти, на які спрямована інтелектуальна діяльність, зазначаючи вектори (напрями) мисленнєвої діяльності, пор.:

*І з тієї хвилини все запалало в руках нещасної жінки, що окрім, як про скору свою кончину, не могла думати ні про що інше: ні дітей, ні людський осуд, ні про гріх, ні про совість*⁴⁷.

У персонажному мовленні дієслово *думати* має одновекторну направленість:

*– А подиви-ко-ся, Доцько, чи вже прийшов мій Кирило з Шепота? Щось бариться цього разу дуже. Аби не трафилось якої пригоди з ним. Казали оногда люди, що вовки об'явилися в потоці. Як думаєш, скоро приїде?*⁴⁸.

У персонажному мовленні синонімом до слова *думати* виступає лексема *гадати*:

*Вони собі два любилися змалку, так що, гадаю, Дмитрик і з того світа буде просити Бога за тебе, Андрію*⁴⁹.

Інтелектуальну діяльність людини здатні відтворювати дієслово зорового сприйняття *бачити*, мовлення *говорити* та їхні відповідники. Тут можна говорити про синергію (від грец. *разом*) – поняття, що позначає сумарний ефект взаємодії двох або більше чинників, причому їхня дія суттєво переважає ефект кожного окремого. Пор.:

*Ніколи Василина не бачила, щоби Павло запобігав перед жінкою. Навіть, коли вернувся з війни. Не виділа, щоби десь бодай би притиснув у коморі, чи полайдакував би з нею влітку в сінні на стайні*⁵⁰.

Рівнянські ворожки переказують усякі дурниці

³⁵ Slovník ukrajins'koyi movy [Dictionary of the Ukrainian language], K.: Prosvita, 2012, P. 254.

³⁶ Matios M. Mayzhe nikoly ne navpaku..., op. cit., P. 13.

³⁷ Ibid., P. 13.

³⁸ Ibid., P. 149.

³⁹ Ibid., P. 145.

⁴⁰ Ibid., P. 53.

⁴¹ Ibid., P. 69-70.

⁴² Ibid., P. 72.

⁴³ Ibid., P. 53.

⁴⁴ Ibid., P. 21.

⁴⁵ Ibid., P. 100.

⁴⁶ Ibid., P. 86.

⁴⁷ Ibid., P. 144.

⁴⁸ Ibid., P. 53.

⁴⁹ Ibid., P. 27.

⁵⁰ Ibid., P. 10.

Ibid., P. 37.

про любителів полювання. То, мовляв, на старості мисливець вмирає довгою й тяжкою смертю, як його здобич. То нібито по смерті його тіло сходить сукровицею, як сходить кров'ю вбита звіри на, й роздувається так, що в труні не поміщається⁵¹.

Про себе Чев'ючка лиш сплюнула через ліве плече: «Най його шляк трафить! І сьогодні не пощастило! Можна вертатися!»⁵².

У художніх роздумах М. Матіос лексеми зі значенням інтелектуальної діяльності виконують текстотвірну функцію, напр.:

До чого вона дожила, Божечку-Боже...

Чужий би побачив – сказав би: стратила розум.

Та вона би про себе подумала так само, якби побачила таке збоку і якби не знала правду.

Але що їй до того, хто і що подумав би? Вже хто що мав подумати – зробив те давно і може, забув.

А їй однаково. Вона тулить запашину свою дитинку до грудей, та обнюхує запашине її личко, натерте м'ятою та рум'янком.

Байка, що дитинка її з ганчір'я. А дитяча голова – з торішнього жовтого ранета.

А де вона візьме теплу, живу дитинку? Позичить у сусідів? Чи купить на базарі? Чи ягнятко вгорне замість дитинки?⁵³.

Висновки та перспективи подальших досліджень.

Закономірно, що інтелектуальна діяльність опирається на відомості, які зберігаються в пам'яті людини. Вербалізують поперечно інформацію конструкції з опорою на лексеми *знати, пам'ятати, забути*, оформлені як питальні, так і стверджувальні висловлення. Ознака мовостилі М. Матіос – роздуми, насичені лексемами зі значенням мислинневої діяльності. Нездорозуміло використовуючись у контекстах, ці дієслова виступають текстотвірними чинниками. Зв'язність тексту забезпечують спільнокореневі слова, форми слів, синоніми.

Синтаксичні конструкції з лексемами інтелектуальної діяльності виконують низку функцій: *імітувальну*, відтворюючи народне мовлення, *етичну*, реалізуючи імпліцитну інформацію, *модальну*, виражаючи сумнів, гіпотетичність, недовірливість, недостовірність інформації, навіть її ірреальність, *антиципаційну*, уводячи важливу інформацію, *експресивну* для вербалізації почуттів героя (*розпач, жаль*), *описову* для інтелектуальної (раціональної) характеристики персонажа.

Металогія художнього роздуму зумовлює сталі вирази народно-розмовного мовлення, метафоричні конструкції, функціонування у авторському мовленні віддієслівного іменника *думання* з художніми означеннями, дієслів зорового сприйняття та мовлення на засадах синергії. Проте у художньому роздумі одну інформацію відтворює як автологічна, так і металогічна конструкції.

Rusnak N., Rusnak Yu. Actualization of information in artistic intellection (on the material of the M. Matios family saga "Hardly ever or otherwise"). In cognitive linguistic intellection is a conceptual understanding of reality, driven by the conscience of the author, and a way of influencing on the reader's conscience, intellect, attitudes and behavior. **Scientific novelty** is that for the first time in Ukrainian linguistics the logical-linguistic structure

of intellection was represent. We consider intellection as a cognitive matrix, we isolate its structural components: actualization of information, determinism, analogy, axiomatism, generalization, idealization, probability, necessity.

The purpose of the article is to analyze the features of actualization of information in artistic intellection, which will contribute to understanding the philosophical and linguistic nature of this functional-semantic type of speech. The research was conduct on material of the Maria Matios trilogy "Hardly ever or otherwise".

In the article, general **scientific methods** and linguistic methods of research are used. Among the general scientific methods we distinguish *analysis and synthesis* and among linguistic – *descriptive* for observing the actual material and *structural* for inventory and systematization of speech phenomena.

Conclusions. Intellectual activity is based on the information saved in the memory of a person. Previous information is verbalized with the help of structures based on lexemes *to know, to remember, to forget* arranged as interrogative or affirmative sentences. The feature of Maria Matios language style is intellections saturated with lexemes, which have meaning of intellectual activity. Repeatedly used in contexts, these verbs are text-editing factors. The connectivity of the text is provided by common-sense words, forms of words and synonyms.

Key words: type of speech, artistic intellection, saga, actualization of information, author's speech, character's speech, metaphor, autology, metaphor, implicit information, rhetorical question.

Руснак Наталія – доктор філологічних наук, професор кафедри сучасної української мови Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Коло наукових інтересів: когнітивна лінгвістика, діалектологія, етнолінгвістика, прагматична текстологія. Автор понад 100 наукових праць, у тому числі 2 монографій.

Rusnak Natalia – doctor of philological sciences, Professor of the department of Modern Ukrainian Literature Language of Chernivtsi National University named after Uriy Fedcovich. Science interests: cognitive linguistics, dialectology, ethnoinguistics, pragmatic textology. Author of over 100 scientific papers, including 2 monographs.

Руснак Юлія – кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри суспільних наук та українознавства ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет». Після захисту кандидатської дисертації „Лексика родинних обрядів у буковинському діалекті” за спеціальністю 10.02.01. – українська мова автор продовжує дослідження у галузі діалектології, етнолінгвістики, викладання української мови як іноземної. У доробку науковця є 25 публікації.

Rusnak Yulia – candidate of philological sciences, senior teacher of the Department of Social Sciences and Ukrainian Studies of Higher State Educational Establishment of Ukraine «Bukovinian State Medical University». After defending her dissertation „The vocabulary of family rituals in Bucovina dialect” in the specialty 10.02.01. - Ukrainian language keeps on researching in the field of dialectology, ethnoinguistics, teaching Ukrainian as a foreign language. In the works of the scientist are 25 publications.

Received: 24.01.2018

Advance Access Published: March, 2018

© N. Rusnak, Yu. Rusnak, 2018

⁵¹ Ibid., P. 37.

⁵² Ibid., P. 34.

⁵³ Ibid., P. 98.